

gældende overfor den Affattelse, her anvendes. Det er det, jeg mener er ganske klart. Den samme Fortolkning gøres nu gældende med Hensyn til de $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$, der kan ydes som Statstilskud, som tidligere gjaldt med Hensyn til Statstilskud eller Ikke-Statstilskud. Det er altsaa min Opfattelse, at Kommunerne for saa vidt staa klarere efter den Regel, som her er fastsat, og som jeg selv har foreslaaet, hvorfor jeg selvfølgelig ogsaa er vanskeligt stillet, hvis jeg skulde sige, at den anden er bedre, hvad jeg i alt Fald ikke har nogen Grund til, naar jeg ikke synes det. Hvis en Foranstaltning er af en saadan Art — og det kan meget vel tænkes —, at det ikke er muligt at trække Grænse mellem de ubemidlede og de bemidlede, vil Kommunen, tror jeg, efter Folketingets Affattelse være afskaaret fra at faa Statstilskud, men efter den foreliggende Affattelse vil den være i Stand til at faa det, om end kun $\frac{1}{3}$.

I øvrigt takker jeg det ærede Medlem for hans ubetingede Tilslutning til Lovens Formaal.

Jørgen Jensen: Om Indenrigsministeren har Ret, naar han hævder, at den Fortolkning, han har givet af den gældende Lov, er rigtig, skal jeg ikke kunne afgøre, men det Spørgsmaal var vi jo kommet udenom. Vi havde i Folketingets Affattelse af Lovforslaget fundet et klart Udtryk netop for denne Forstaaelse, og naar vi havde gjort det, var det vel i Erkendelse af, at vi syntes, at den gældende Lovs Ordlyd lod noget tilbage at ønske i saa Henseende. Naar vi nu i Folketingets Affattelse havde fundet et klart Udtryk for, hvad der var Meningen og Hensigten, beklager jeg fremdeles, man er gaaet bort fra denne klare Affattelse over til en Affattelse, som — i saa Henseende skal jeg blot henvise til mit Partis Ordførers (Jensen-Sønderup) Udtalelser — af alle Mennesker ude i Landet vil blive forstaaet paa anden Vis, end det ministerielle Cirkulære vil fastslaa, at den skal forstaaes. Om Lovens Realitet er blevet forbedret, ved jeg ikke, man kan ikke i Øjeblikket overse Virkningen i saa Henseende; men det er kun under Hensyn til Uklarheden, jeg fremdeles maa beklage det, som er sket, og jeg stemmer kun for Lovforslaget, for at det kan blive muligt at foretage disse Foranstaltninger, og der ikke skal fremkomme et tomt Rum.

Indenrigsministeren (Rode): Et Eksempel kan undertiden klargøre en opstaaet

Uoverensstemmelse. Hvis en Kommune vilde iværksætte en Foranstaltning til Indkøb af en Vare, f. Eks. vilde anvende nogle Penge paa at hidskaffe Fisk til Kommunen og lod denne Fisk sælge gennem de Handlende i Kommunen paa en saadan Maade, at man ikke kunde kontrolere, om det var de ubemidlede eller de bemidlede, der købte den, vilde efter min Opfattelse Kommunen til en saadan Foranstaltning, som paaførte den Udgifter for at sikre Befolkningen Livsfornødenheder, uden at det kunde godtgøres, hvad der var kommet de ubemidlede og hvad de bemidlede til gode, efter den Affattelse, Paragraffen fik her i Folketinget, ikke modtage noget Statstilskud, medens det er ganske klart, at den efter den nu foreslaaede Affattelse vilde kunne faa $\frac{1}{3}$ af Udgifterne godtgjort. Det er derigennem, jeg mener, der er vundet en Fordel ved den Affattelse, Lovforslaget har faaet i Landstinget.

Jensen-Sønderup: Det sidste, den højtærede Minister sagde, vil jeg paa ingen Maade bestride, men jeg maa tilstaa, at det havde været langt lettere at give Udtryk for det, som Ministeren nu talte om; og til Klargørelse af hvilket han benyttede et Eksempel, som jeg erkender fuldstændigt klargjorde, hvad der er tænkt paa, ved at bibeholde det, som var vedtaget i Folketinget, naar man saa havde føjet en Bestemmelse til om, at saafremt Kommunalbestyrelsen ikke ønskede at foretage den omhandlede Beregning, var den berettiget til at faa $\frac{1}{3}$ af det hele refunderet. Det havde været en anderledes klar Fremgangsmaade end at sætte en Bestemmelse ind, som i sig selv er klar nok, men netop ikke kan benyttes, som dens klare Ordlyd er.

Indenrigsministeren (Rode): Det viser sig nu, at Uoverensstemmelsen er meget lille. Naar man kun savner en Sætning, som efter min og manges Mening er overflødig, men naturligvis, hvis den havde staaet der, kunde have været der uden Skade, er Differencen ikke saa stor, at vi behøver at tale saa overordentlig længe om den.

Jensen-Sønderup: Jo, der er en stor Uoverensstemmelse, for saa vidt som man i Landstinget har sat en Bestemmelse ind, som man er enig om ikke skal forstaaes, som man den lyder, medens det, jeg har foreslaaet, er en Tilføjelse til det af Folketinget vedtagne, der vilde give den For-